

ЄВДОКІЯ Номержицька вже шість років очолює ланку кукурудзодоводів колгоспу «Путь Ілліча» Знаменського району. Високими нагородами — орденом Леніна та двома медалями відзначила Батьківщина трудові діла ланкової. У минулому, малосприятливому році кукурудзодоводи на чолі з Є. Номержицькою теж добилися хороших успіхів.

На знімку Євдокія Номержицька (зліва) і Галина Грузин. Галина до минулого року постійно працювала в ланці Номержицької і одночасно навчалася у вечірній школі. В минулому році колгосп послав дівчину на навчання в Олександрійське медичне училище. Дівчина не забуває своїх подруг. І зараз, під час літніх канікул, вона кожного дня працює в ланці, допомагає виростити стоцентнерний урожай з гектара на площі 20 гектарів.

Радіють нерозлучні подруги Євдокія Номержицька і Галина Грузин: хороша, чудова кукурудза зріє, буде про що звітувати перед Вітчизною!

Фото і текст В. ЗЕМНОРІЯ.

ЮНІСТЬ КРОКУЄ ПО РАДЯНСЬКІЙ ЗЕМЛІ

УКЛІН, Закарпатської області, 14. (РАТАУ). Сьогодні в палатковому містечку поблизу гірського закарпатського села Уклін закінчився перший Всесоюзний зліт юних туристів-краєзнавців. У святій юності взяло участь близько 2 тисяч піонерів і школярів країни. Почесними гостями юних мандрівників були заступник Голови Президії Верховної Ради УРСР С. А. Ковпак, секретар ЦК ВЛКСМ Л. К. Баясна,

знатна ланкова двічі Герой Соціалістичної Праці Г. М. Ладані, керівники Закарпатської області.

Учасники зльоту обговорили підсумки другої все-союзної експедиції піонерів і школярів, присвяченої 90-річчю з дня народження В. І. Леніна. Силами юних ленінців у школах, палацах і будинках піонерів країни було створено 25 тисяч ленінських музеїв, кімнат і кутків, 37 тисяч краєзнавчих музеїв і кутків.

Табір зльоту розміщено поблизу траси споруджуваного трансєвропейського нафтопроводу «Дружба». В цій величній будові є вклад і піонерів України. Вони зібрали 50 ешелонів брухту для виготовлення труб нафтопроводу.

В урочистій обстановці юні мандрівники вручили С. А. Ковпаку і Г. М. Ладані туристські рюкзаки і запросили їх взяти участь у третій всесоюзній експедиції піонерів і школярів, яка відбувається тепер і присвячена 40-річчю піонерської організації імені В. І. Леніна. 12 мільйонів слідопитів-ленінців беруть участь в цій експедиції, крокують тепер по рідній радянській землі.

У своєму посланні на ім'я славного розвідника космосу Г. С. Титова учасники зльоту пишуть:

«Ми з Вами і ми за Вами! Настане час, і ми вийдемо на стежку великих відкриттів. Спасибі вам, Юрію Гагаріні і Германе Титов, за те, що нам є кому наслідувати і є у кого вчитись штурму космосу, героїзму, відваги, мужності, вірності рідній партії, радянському народові!»

☞

Пролетарі всіх країн, єднайтеся!

МОЛОДИЙ КОМУНАР

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рік видання V
№ 97 (448).

Середа, 16 серпня 1961 р.

Ціна 2 коп.

Рости, стеблиста чудеснице!

РОЗКІШНА чудесниця виростає на ланках колгоспу імені Держжінського. Хороша вона і на комсомольських гектарах. Чимало праці доклали члени ланки Ольги Дубини, щоб виплекати стеблисту, качаисту. А вже по 60 центнерів вирішили взяти з кожного гектара на стогектарній ділянці.

Буде врожай, буде де й зберегти його. Міжколгоспна будівельна організація збудувала дзержинцям зерносушарку продуктивністю 10 тонн кукурудзи на добу та дві сапекти місткістю на 2 тисячі центнерів зерна кожна.

В числі тих, хто вирішуватиме успіх на збиранні врожаю, і молодий механізатор Іван Кравченко. Свій комбайн «КУ-2» він вже повністю підготував до друтих жнив.

І. НАЗАРТІЙ,
наш позаштатний кореспондент.
Кіровоградський район.

Всесоюзний рейд комсомольських організацій

Центральний Комітет ВЛКСМ прийняв рішення провести з 15 серпня по 15 вересня всесоюзний рейд комсомольських організацій по виявленню нестановленого і зайвого устаткування на підприємствах і будовах країни.

В рейді візьмуть активну участь молоді робітники і спеціалісти, загони «легкої кавалерії», рейдові бригади, контрольно-комсомольські пости, ініціативні групи і штаби. Підсумки проведеної роботи буде підбито до 25 вересня.

(ТАРС).

ПЕРЕД НАСТУПОМ

ІДЕМО полями колгоспу «Радянська Україна» Новопраського району. Навколо ні на мить не вшухає гул моторів. Хлібороби закінчили обмолот колосових в знаменний день, коли преса опублікувала нову Програму Комуністичної партії. До цієї знаменної дати колгосп продав державі понад план більше двох тисяч центнерів високосортної пшениці. Тепер хлібороби завершують скиртування соломи, широким фронтом ведуть підготовку ґрунту до осінньої сівби.

Вдалій видіється плантація механізованої ланки Ганни Сулими. Славно попрацювали комсомольці й молоді: качаниста досягає двох з половиною метрів у висоту, на кожному стеблі по 2—4 качани. Міжряддя чисті, рівні, і проходиш ними, ніби нескінченним зеленим коридором.

— Наша комсомольсько-молодіжна ланка виникла давно, — розповідає Ганна Сулима, — і ми захоплювалися тільки цукровими буряками. А коли вдумалися в поради Микити Сергійовича, вирішили взятися за кукурудзу. Рубіж визначили такий: на площі в 75 гектарів виростити зеленої маси по 700—750 центнерів на круг та на стогектарній ділянці по 50 центнерів зерна з кожного гектара взяти.

Кукурудза справді-таки чудесна. По-господарському походили біля неї комсомолки Галя Солов'ян, Марфа Ніколаєнко, Люба Івко, Світлана Вовк, словом, всі члени ланки. Тепер у дівчат одна турбота — вчасно, до стеблини, до качана зібрати врожай.

Секретар комсомольської організації Володимир Євсєєнко знайомить нас з розстановкою комсомольців на період заготівлі силосу.

Тракторна бригада. Тут, ніби оазис в пустелі, зеленіє фруктовий сад, з яблунь звисають важкі плоди. Бригадир тракторної бригади, один з найстаріших механізаторів колгоспу, Павло Іванович Фоменко розповідає, як механізатори готуються до збирання качаниста.

— Комбайни відремонтовані. Трактористи Стреленко, Горбенко, Тимченко та інші вже знають свої маршрути. Тракторист Григорій Тимченко своїм «ДТ-54» транспортуватиме подрібнену масу в траншеях. Доставлятимуться кукурудза автомашинами і тракторами. Працюватимуть на транспортуванні Олександр Тимченко та Іван Половний.

Люди готові до других жнив. Проте з боку правління артілі відчувається неповороткість. Досі ще не в усіх бригадах вичищено силосні траншеї, не вироблено і не затверджено заохочувальної системи оплати праці на заготівлі силосу. Це, здається, дрібниці, але й вони не повинні затьмарювати радість завершального етапу боротьби за врожай чудесниці.

Контрольний пост «Молодого комунара»: В. ЄВСЄЄНКО — секретар комсомольської організації, Т. БОНДАР — свинарка, депутат районної Ради депутатів трудящих, Г. ФІЛАТОВ — член корпункту «Молодого комунара». Новопраський район.

В ланці неспокоїних

КОЛИ на початку року Тамілі запропонували очолити ланку кукурудзодоводів, вона відразу погодилась. То нічого, що їй усього 18 років: досвід і вміння згодом прийдуть.

...Відразу ж стали вивозити добрива на плантацію. Валентина Радченко, Таміла Пиливська, Ганна Ступаченко та інші з ранку допізна були в полі. А почалася сівба — не відходили від агрегатів. І коли з'явилися перші квадрати — лише тоді трохи заспокоїлися. Та не надовго: адже посівам потрібен хороший догляд.

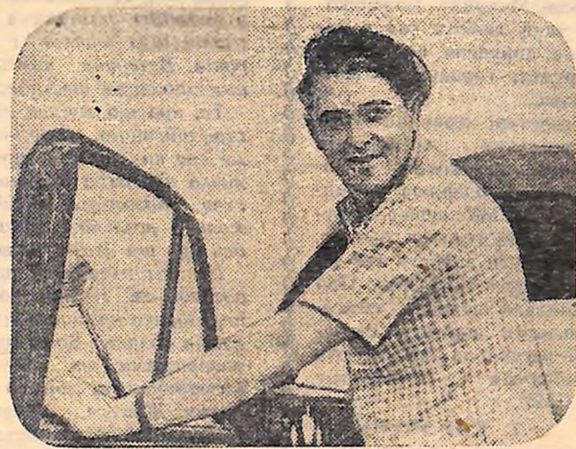
Робили дівчата все, що агротехніка вимагає. Лю-

бо глянути тепер на плантацію: жодної бур'янини немає, рослини високі, листаті. А під верхнім шаром ґрунту, незважаючи на спеку, збереглася волога. Це вже заслуга механізаторів з бригади Василя Волинця: регулярно вони обробляли посіви.

Милується зеленим морем і знаєш уже наперед — високий урожай буде зібрано тут восени. Виконає ланка Таміли Никифорчук своє зобов'язання — збере по 60 центнерів зерна качанистої з гектара.

І. КОТОВСЬКИЙ.

Колгосп імені Леніна Вільшанського району.

Жива... Для шоферів це не менш гаряча пора, ніж для хліборобів. Тому так невтомно трудяться в ці дні шофер Новомиргородського автопарку Станіслав Полішук. Він встигає за день зробити 8 ходок, перевозячи хліб з колгоспу ім. 12-річчя Жовтня до хлібоприймального пункту.
На знімку: Станіслав ПОЛІШУК.
Фото В. КОВПАКА.

Вісті з ланів

ЗЕЛЕНЕ КОМПАНИВ-СЬКОГО РАЙОНУ. Для комсомольців колгоспу імені Шевченка Володимира Бірка і Віктора Бищора ніхили жнива — перший трудовий екзаме́н.

— Ми дуже раді, — говорять хлопці, — що нам випала велика честь починати свій трудовий шлях в знаменний час, коли наша рідна партія дала людству

найпрекрасніший, найграндіозніший документ — нову Програму Комуністичної партії.

Від світанку і до півночі водять хлопці степові кораблі, виконуючи по півтори норми на збиранні хліба. На їх рахунок вже є по 200 гектарів зібраних колосових.

О. КОНСТАНТИНОВ.

ПОПЕЛЬНАСТОВЕ, ОЛЕКСАНДРІЙСЬКОГО РАЙОНУ. Міцна дружба зв'язує робітників будівельного управління № 3 тресту «Димитроввуглебуд» з колгоспниками артілі імені Щорса. В цьому році будівельники виїздили в колгосп для участі в обробці кукурудзи, соняшника, городніх культур.

Зараз група робітників на чолі з т. Байсаком допомагає щорсівцям збирати врожай, скиртувати солому, писинкувати кукурудзу.

— Вітаємо нову Програму Комуністичної партії, — го-

ворить робітник Григорій Осетюк. — Ще з більшим завзяттям хочеться працювати, ділом допомогти своїм підшефним. Адже ми спільно робимо одну загальну справу — будемо комунізм.

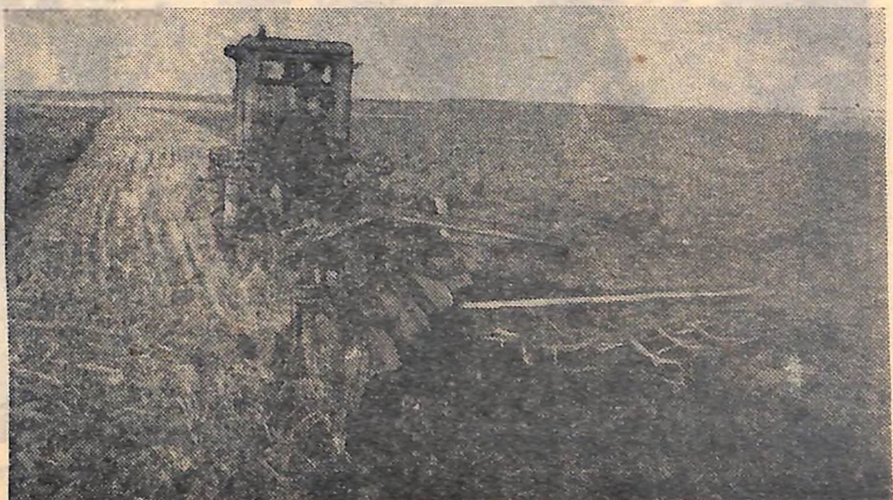
І. СНИГІРЬОВ,

робітник тресту «Димитроввуглебуд».

Вчасно підготовлений ґрунт для сівби озимих — основа одержання високого врожаю. Ось чому механізатори про-топільського колгоспу імені Леніна Олександрійського району прагнуть якнайшвидше впровадити з цієї роботою. Для цього вони використовують трактори і в нічний час.

На знімку: тракторист Микола ПРОКОПЕНКО і причіплювач Андрій ВОЙТЕНКО орють стерню. Їх виробіток — 9—10 гектарів при нормі 8.

Фото В. КОВПАКА.

„ПРОШУ ПРИЙНЯТИ МЕНЕ ДО КОМСОМОЛУ...“

«Прошу прийняти мене в ряди славного Ленінського комсомолу. Хочу крокувати пліч-о-пліч з тими, хто сьогодні і завжди йде попереду, хто здійснює героїчні діла на кожному кроці. Буду гідним високого звання комсомольця. Всі доручення первинної організації виконуватиму вчасно і сумлінно...» — так пише в своїй заяві до первинної комсомольської організації колгоспу імені Куйбишева свинар Володимир Зарвчатський. Юнак добре працює. Він — активіст в усіх громадських справах, щирій і принциповий товариш.

Десятки таких заяв надходять до первинних організацій нашого району. Написані вони різними почерками, людьми різних спеціальностей. Пишуть їх юнаки і дівчата, які шойно досягли комсомольського віку, і ті, які вже по кілька років самостійно працюють.

Останнім часом первинні організації району значно поживили свою роботу, стали працювати більш конкретно, авторитет їх значно зріс. І цілком законніше і зрозуміліше прагнення багатьох молодих людей бути в комсомолі.

Найбільше вступаючих до лав ВЛКСМ там, де кожному юнаку і дівчині можуть знайти справу до душі, де комсомольці живуть цікаво, весело і змістовно, де вершать вони значимі справи. Комсомольська сім'я в колгоспі «Зоря», де добре налагоджена робота в комсомольських групах і бригадних організаціях, росте з місяця в місяць. За півроку тут прийнято до лав ВЛКСМ 17 чоловік. В первинній організації кол-

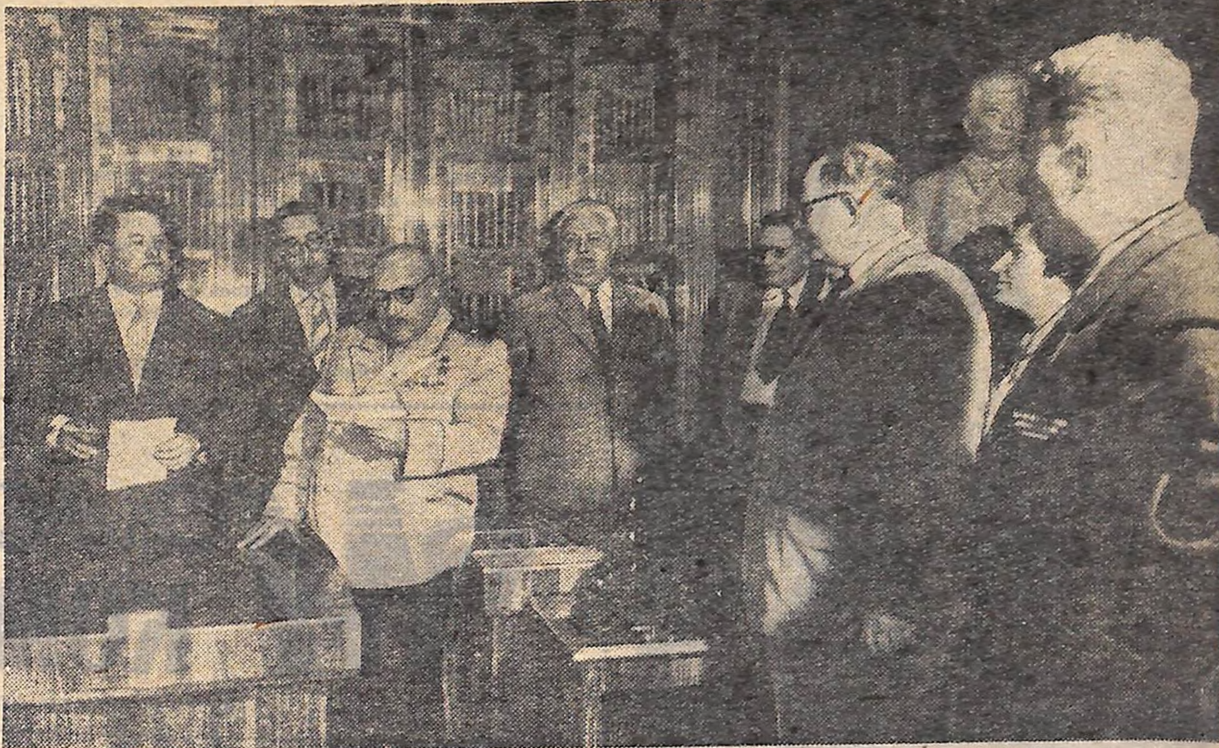
госпу імені Куйбишева до комсомолу в цьому році вступило вже 16 юнаків і дівчат. А всього протягом першого півріччя первинними організаціями району прийнято до лав ВЛКСМ 367 чоловік (на 50 більше, ніж за той же період минулого року). Серед новоприйнятих — великий загін трудівників, які добре зарекомендували себе у колгоспному виробництві. Це — телятник колгоспу «Комінтерн» Андрій Жижко, причіплювач з артілі імені Енгельса Олександр Малішев.

Всі новоприйняті разом з комсомольським квитком одержали і перші комсомольські доручення, текст яких записується на спеціальних листівках. Доручення даються різні — по розповсюдженню літератури і преси, посадці дерев, проведенню бесід і т. д. При цьому враховуються нахили і здібності кожного. Учні дев'ятого класу Новомиргородської середньої школи Михайлу Барченкову, який любить гру в городки, доручили, наприклад, спорудити городишній майданчик.

Секретарі первинних комсомольських організацій знають; що кожен новоприйнятий одержав у райкомі ЛКСМУ перше доручення, довідуються про те, що повинен зробити той чи інший член ВЛКСМ. Про виконання перших комсомольських доручень секретарі регулярно інформують працівників райкому ЛКСМУ.

Т. КОРОПЕНКО,
завідуюча загальним відділом Новомиргородського райкому комсомолу.

Напередодні зльоту-зустрічі

До 19 серпня в Кіровоград з'їдуться з усіх кінців Радянського Союзу ветерани комсомолу. Вони зберуться, щоб задати роки буремні, зустрітися з молоддю, розповісти їй про героїчне минуле, про славі діла юнаків і дівчат двадцятих-тридцятих років. Ветерани комсомолу передадуть естафету комсомольцям шестидесятих років.

Те, про що мріяли ленінці в роки революції, нині стає дійсністю. «Вже нинішнє покоління людей житиме при комунізмі!» — урочисто проголошує партія. Велична програма будівництва комуністичного суспільства, підготовка до XXII з'їзду КПРС, роль комсомолу в реалізації завдань, поставлених партією, — ось про що йтиме мова на зльоті-зустрічі.

На зліт запрошені представники районних і Кіровоградської міської комсомольських організацій — передовики промислових підприємств, колгоспів і радгоспів області. Вони зустрінуться з своїми старшими товаришами, які організували комсомол на Кіровоградщині, зі зброєю в руках відстоювали завоювання Жовтня, відбудовували зруйновані війною промислові підприємства. Масова культурно-виховна і політична робота серед молоді, боротьба за суцільну ліквідацію неписьменності — такі бойові справи мають на своєму рахунку юні ленінці тих років.

В тридцять років на заклик партії наші земляки-комсомольці вирушали на новобудови першої п'ятирічки, на господарську і радянську роботу, на робітфаки і у воєнні училища.

Багато великих господарських і політичних працівників, діячів науки, літератури і мистецтва, вихованців дала країні Кіровоградська комсомольська організація. Вихованцями її є академік, міністр освіти УРСР І. Білодід, професор Г. Вовченко, професор В. Круть, професор М. Варламов, секретар Черкаського обкому партії С. Стеценко, маршал авіації В. Судець, генерал-полковник, командуючий Київським військовим округом, двічі Герой Радянського Союзу П. Кошовий, генерал-полковник І. Чухно та багато інших. На зліт прибудуть письменники Сава Голованівський і Євгеній Половкін, директори, головні інженери, провідні конструктори деяких промислових підприємств країни, працівники сільського господарства, вчителі. Всі вони в свій час входили до складу комсомольських осередків на Кіровоградщині.

Ветерани комсомолу побувають в районних центрах і селах області, де були прийняті до лав комсомолу. В обласному центрі вони покладуть вінки, живі квіти до підніжжя пам'ятника В. І. Леніну — засновникові і організаторові Комуністичної партії Радянської держави, геніальному вождю пролетарської революції.

С. РАЗУМОВСЬКИЙ.

На знімку: група ветеранів комсомолу Кіровоградщини. Зліва направо: Є. Поповкін, В. Нежний, Б. Лев, Г. Вовченко, І. Дудник, І. Чернявський, А. Ромащенко.

ТРАДИЦІЙНА ВИСТАВКА КВІТІВ

«Квіти — це щастя, це любов, це мир!» — ці слова читаємо ми в книзі відгуків відвідувачів традиційної виставки квітів.

На протязі трьох днів в затішній куточок на розі вулиць Калініна та Шевченка невпинним потоком йшли відвідувачі. І кожний, хто тут побував, виніс приємне почуття задоволення.

В багатотисячній гамі кольорів особливу увагу привертає стенд квітів комбінованих по благоустрою міста. І як не замилуватись ніжними глідолуками, розкішними фікусами, стрункими різнобарвними айстрами та ланатими жоржинками. Тут важко вибрати кращий букет. Всі вони красиві, всі вони привабливі.

А для дітей найбільшою радістю є макет «Червона шапочка», зм'яло зроблений з чорнобривців та айстр квітникарями-аматорами Є. Я. Вареник, Є. І. Корнієнко. Не з меншою зацікавленістю зупиняються тут і дорослі.

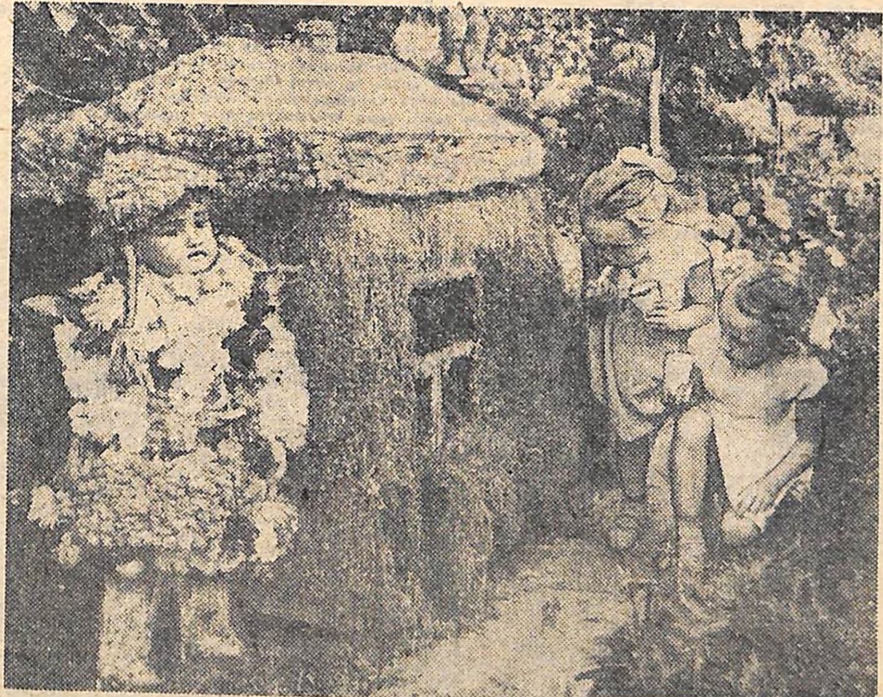
Тисним квіцями оточила група відвідувачів стенд квітів заводу «Червона зірка». Ось старанно зроблений вишмиганий трудовими руками макет мільйонної сівалки. А поруч — клішиногий улюбленець малят — ведмедик, який зручно вмістився на макеті земної кулі і міцно тримає у руках модель космічного корабля-спутника.

Та найбільше сподобався відвідувачам портрет В. І. Леніна, зроблений з низькорослих килимкових квітів. Про це свідчать записи в книзі відгуків:

«Найбільша удача виставки — Іліч. Портрет зроблений чудово! Група студентів».

Нам залишається тільки побажати всім учасникам цьогорічної виставки, щоб ніколи не знали втоми їх вмілі, працюючі руки, щоб наше місто перетворилось у квітучий сад.

На знімку: малює біля макету «Червона шапочка».
Фото В. КОВПАКА.

Тромадськість засуджує

Огляд листів-відгуків на кореспонденцію „Жінка з кам'яним серцем“

КОМУ не доводилося чути голосу цих легковажких птахів? Лупко проноситься в лісі їх кукавання. І, напевно, кожному відомо, що ці провісники літньої пори — найбезтурботніші і найбезсердечніші з усіх птахів. Вони підкладають свої личка в чужі гнізда, щоб інші пернаті зігрівали їх теплом свого тіла, виховували і годували безпомічних сиріт пташенят доти, доки вони не вирешать у свій перший

самостійний політ. А їх батьки, між тим, безтурботно кують, перелітаючи з гілки на гілку, з дерева на дерево.

В народі таврують ганьбою людей, подібних до легковажких зозул. Діти — наше майбутнє, наша надія. І якщо трапляються поодинокі «матері», які заради егоїстичних, індивідуальних інтересів знушаються над своєю дочкою чи сином, залишають їх напризволяще, таким «матерям» немає і не може бути ніякого прощення. Їх вчинки не сумісні з елементарною людською мораллю. І цілком законно, що кореспонденція «Жінка з кам'яним серцем», опублікована в нашій газеті 19 липня ц. р., викликала таку бурхливу реакцію громадськості.

Люди різного віку, різних професій висловлюють своє глибоке занепокоєння про дальшу долю прикутого хворобою до ліжка 13-річного Саші Дорогова, таврують ганьбою його матір — цю вибрану жінку, у якій не лишилося і натяку на материнські почуття.

Майже щодня серед чергової редакційної пошти з'являються листи з приводу опублікованої кореспонденції. В кожному з них — глибоке обурення, клопотання перед адміністративними органами, громадськими організаціями про притягнення Степаніди Дорогової до

відповідальності за її мерзенні вчинки.

«Ми, жінки-робітниці приміського радгоспу «Зоря», суворо засуджуємо поведінку С. Дорогової, обурені її жорстоким ставленням до своїх дітей. Як могла ця жінка працювати медсестрою? Адже це така професія, яка вимагає особливої чуйності, найгуманішого ставлення до кожної людини, тим більше до своїх дітей. Ми вимагаємо розшукати цю жінку, яка втратила моральне право зватися матір'ю, і покарати її з усією суворістю радянських законів. Л. Куроп'ятник, О. Миронюк, Н. Шереметьєва, З. Аніскова та інші».

Не можна без хвилювання читати ці живі людські документи, прийняті рішенням протестом проти деспотичного ставлення С. Дорогової до своїх дітей. «Я 25 років працюю акушеркою в залізничній лікарні, — пише в листі до редакції Т. Хом'яченко з м. Знаменки. — У мене двоє дітей. Їх виховання вважаю одним з найважливіших обов'язків у житті і вкрай обурена варварським ставленням С. Дорогової до своєї дитини. Я не можу собі навіть уявити, що в наш час серед медичних працівників ще трапляються такі черстві душі. Жінка, яка нівежить життя своєї дитини, заслуговує поzbавлення почесного і гордого звання матері. Я переконана, що вся громадськість засудить

несгідний вчинок С. Дорогової».

З думками, висловленими

Т. Хом'яченко, перегукється схвилюваний лист групи службовців деревообробного цеху заводу «Червона зірка» А. Лободи, Г. Сокурєнко, Т. Коваленко та інших. До глибини душі обурені моральним розбійництвом С. Дорогової жінки-матері, працівниці Кіровоградської швейної фабрики тт. Авксентьева, Добич, Маруніч, Шевчук, Ткаченко. «Ми просимо судові органи, — пишуть вони, — суворо покарати С. Дорогову за її аморальні вчинки».

Не можна без трепетного хвилювання читати лист Т. Макаровської, працівниці Кіровоградської кондитерської фабрики. «Мати! Яке це горде і високе звання! Я молода мати. У мене б чотирирічний син. Я люблю його і дорожу ним. Діти! Для них хочеться віддати все. Так хто ж дав право С. Дороговій чинити так свавілля, знущати над сином? Я глибоко переконала, що ця жінка в своїй сліпій злості до дитини втратила будь-які людські, а тим більше материнські почуття, і вона повинна бути покарана. Я як мати вимагаю цього!».

В багатьох листах висловлюється занепокоєння тим, як могла С. Дорогова, ця душевно спустошена жінка з деспотичними інстинктами, працювати на благо

(Закінчення на 4-й стор.)

ДУМКИ, що йдуть від серця

Ганна Михайлівна
ЩЕГОЛЬОВА,

медсестра зубопротезної
поліклініки.

— У мене четверо дітей і внучка. Старша, Лариса, працює майстром в обласпоживспілці. Людмила закінчила десятирічку і трудиться у комбінаті побутового обслуговування. Микола вчиться в п'ятому класі, а Тетянка ще ходить у дитячий садок. Дуже рада, що моїх старших дітей поважають на виробництві.

Як і кожна мати, я бажаю щастя всім дітям. В програмі Програми КППС яскраво виражене стремління нашого народу до миру в усьому світі. Ми, матері, цілком схвалюємо миролюбну політику партії і звертаємось до матерів, жінок усього світу:

— Єдиним фронтом відвернемо загрозу нової війни! Дітям потрібне щастя!

Надія Федорівна
СТАШУК,

вчителька історії Кіровоградської середньої школи № 11.

— Виховувати і готувати свідомих і високоосвічених людей, здатних як до фізичної, так і до розумової праці, активних діячів у різних галузях громадського і державного життя, в галузі науки і культури — таке завдання ставить перед радянським учителем нова Програма партії.

Вже тепер на кожному кроці ми бачимо приклади такого виховання. Ще кращих результатів доб'ємося ми тоді, коли господарські організації конкретніше, дієвіше допомогатимуть педагогам у трудовому вихованні школярів.

Саме в школі кожен учень повинен одержати організаційські навички. Цього добитись можна лише шляхом ширшого розвитку самодіяльності піонерської та комсомольської організацій.

НАШ ТРУД — ТОБІ, ВІТЧИЗНО!

НЕМАЛО трудових подвигов, патріотичних починань народилось протягом останнього часу в цехах заводу «Червона зірка». Але в ці дні могутня хвиля трудового ентузіазму досягла небаченої висоти. Та це й природно: ознайомившись з проектом Програми КППС — конкретним, зримим планом будівництва комунізму, дізнавшись про історичний політ Германа Титова, сьогодні ми вже не можемо залишатись на рівні вчорашніх показників.

Настрій молодих червонозорівців добре передав бригадир комсомольсько-молодіжної бригади електроварник Борис Козак, виступивши на мітингу робітників заводу.

— Ми безмежно горді, що першими з людей побували у космосі наші сучасники, вихованці комсомолу, — каже він. — Побудова комунізму і підкорення космосу — це завдання нашого покоління. Ми готові віддати для цього весь вогонь наших гарячих сердець. Послухавши 7 серпня виступ Микити Сергійовича по радію і телебаченню, члени нашої бригади намітили для себе новий рубіж — кожної зміни давати не менш 150 процентів норми і вибороти до 17 жовтня звання комуністичної бригади імені ХХІІ з'їзду КППС.

Слова Микити Сергійовича Хрущова дають робітникам трудове натхнення. Свій вклад у зміцнення економічної і оборонної могутності Батьківщини вносять

і молода робітнича зміна — комсомольці.

Переможець змагання серед формувальників ливарного цеху сірого чавуну стала бригада Володимира Кабукова, у якій при відмінній якості найвищі показники — 140—150 процентів. Трудового рекорду домоглася бригада комуністичної праці Олександра Грохольського з третього механоскладального цеху. Комсомольці цієї бригади виконують по дві норми за зміну.

Такі ж показники мають молодий електроварник з другого механоскладального цеху Петро Коверга, слюсар першого механоскладального Юрій Савченко, токарь Зоя Степаненко.

Хороші трудові досягнення і в комсомольця Анатолія Дишлого, слюсаря другого механоскладального цеху. Анатолій першим наслідував почин молодих москвичів по боротьбі за відмінну якість продукції. Бездоганною якістю виконання робіт А. Дишловий вже здобув право працювати без контролера. Його приклад наслідує молоді робітники як механоскладальних, так і інших цехів заводу. Всі їх зусилля спрямовані до того, щоб машини, на яких красуватиметься червона зірка, були найякіснішими.

М. ВЛОХ,
заступник секретаря
комітету комсомолу
заводу «Червона зірка».

ПЕРШИЙ ХЛОПЕЦЬ НА СЕЛІ

РАНО, ще з шкільних років, мріяв Петро Корольчук про трактор. Проте, як сидітиме за його кермом, підніматиме колосистий лан. Ніяка інша робота не могла дати йому такого задоволення: ні праця тваринника, ні причіплювача, хоч останнє вже було значно ближче до мети. Хотілося самостійно осідлати сталеного коня, відчути покійність його.

Петро попросив голову артіль імені Карла Маркса направити його на навчання в Ігульське училище механізації. Зважили на прохання юнака.

Вже рік минув відтоді, як Петро поперувався в рідний колгосп і працює трактористом у тій бригаді, де раніше був причіплювачем. Хоч з деякими побоюваннями, — молодий ще, мовляв, — але призначив його

го бригадир напарником до кращого в артіль тракториста Михайла Штанька.

Іх «ДТ-54» виробив найбільшу кількість умовної оранки. І за несь час — жодного огріха, жодного зауваження від бригадира.

Успіх першого року самостійної праці окрилив молодого механізатора. В цьому році Петро вже має біля 500 гектарів умовної оранки.

Знають П. Корольчука на селі не лише як хорошого механізатора. Активний учасник хорового та драматичного гуртків при клубі, організатор і капітан волейбольної команди, кращий дружинник, він в усьому — приклад для сільської молоді.

І. ШЕВЧЕНКО,
юнкор.
Устипівський район.

Це зачаровує нас

НЕВИМОВНО хвилюючі дні переживає наша Батьківщина. Нова Програма Комуністичної партії, другий, тривалий політ радянської людини — космонавта Германа Титова навколо землі — все це зачаровує нас, надихає на нові трудові звершення в ім'я побудови комунізму.

Велике пошавлення зараз у нас на фермі, колектив якої бореться за звання ферми комуністичної.

Я вже наблизила від кожної корови з початку року до 2 тисяч літрів молока при зобов'язанні 2500. Успішно виконують свої зобов'язання і мої колеги по роботі Анатолій Коваль, Надія Чумак та інші. Всі наші тваринники прагнуть виконати свої зобов'язання у жовтні — до дня відкриття ХХІІ з'їзду КППС.

М. ГУСАІМ,
доярка колгоспу «Дружба» Долинського району.

КОМУНІЗМ — СУСПІЛЬСТВО ТРУДОЛЮБИВИХ

«...В передній із двічат скульптор ввізнав Меланію. Так ось яка вона, справжня! Щось майже величне було зараз в її постаті, в погляді, в рухах. Не йшла, а піби напливала із золотого духмяного моря, гордо випроставшись, легко і ритмічно подзвонюючи у свої золоті літаври. Захоплена роботою, вона, видно, зовсім не помічала скульптора, їй було не до нього, в неї була своя творчість. Обличчя натхненно розшарілося і, освітвшись якимись новими думками, стало мовби тоншим, інтелектуальнішим, багатшим, в ньому з'явилася сила нових несподіваних відтінків. Де взялися і врода, і характер, і чиста, ідеальна чарівність ліній!»

Так Олесь Гончар в оповіданні «Соняшники» змальовує образ ланкової Меланії Чобітько — людини вільної, закоханої безмежно в працю на благо суспільства. Це одна з тих, кого ми звемо зараз «маяками».

Що ж то за сила, яка піднімає людину, робить її краснішою, інтелектуальнішою, натхненною? Ця сила — самовіддана праця, яка народжується в комуністичному змаганні.

«Праця створила людину, — писав у свій час Енгельс. — Тільки завдяки праці... людська рука досягла того високого ступеня досконалості, на якому вона змогла, неначе силою чарів, викликати до життя картини Рафаеля, статуї Торвальдсена, музику Паганіні...»

Саме завдяки праці людство добивається прогресу. Все в суспільстві створено руками і розумом сотень мільйонів трудящих мас. Але протягом тисяч років рабовласницький лад, фео-

далізм і капіталізм душили, пригнічували народну ініціативу. Панівні класи зробили працю важким, невільним тягарем для трудящих. Ми тепер вже тільки з книжок знаємо, в яких умовах жили раби Єгипту, Греції і Риму, яким було становище кріпаків Росії.

Та історія не стоїть на місці. Жовтневі вівні 1917 року змели на завальці історії тих, хто віками пив з народу кров, задарма користувався благами, створеними руками трудящих. Звільнені революцією народи прийшли до влади, приступили до будівництва нового укладу — соціалізму, при якому немає гніту і експлуатації, а праця стала справою честі, доблесті і героїства. В умовах соціалістичного ладу користуються всенародною пошаною інженер і робітник, колгоспник і вчений, вчитель і письменник.

Але ще вищою ступеня розвитку досягає праця при комунізмі.

Перші паростки комуністичної праці народжуються вже в умовах соціалізму. Зразком комуністичного ставлення до праці назвав В. І. Ленін суботники, що вперше виникли в нашій країні в 1919 році. Чим же характеризується комуністична праця? В своєму творі «Великий почин» Ленін підкреслював, що це — безоплатна праця на користь суспільства, праця не для одержання певних продуктів, не обумовлена наперед певними нормами, а добровільна праця без розрахунку на винагороду, звичка трудитися на загальну користь. Праця в даному випадку стає першою життєвою потребою людини.

При комунізмі, як і при будь-якому іншому суспіль-

ному ладі, всі цінності створюватиме людина. Тому, як би не розвивалася техніка, зокрема автоматика, які б перемоги не здобувала наука, трудитися повинен буде кожний. Суспільство вимагатиме, як і зараз, при соціалізмі, від кожного за здібностями.

Але праця при комунізмі має ряд істотних особливостей. Перш за все, вона веде до розвитку всіх здібностей, стає більш продуктивною. Все більше «розумних» автоматів-помічників матиме людина, а тому вона буде працювати не більше 20—25 робочих годин на тиждень, а решту часу витрачатиме для навчання, для захоплення мистецтвом, для зцістовного відпочинку. Якщо в соціалістичному суспільстві вирішальне значення має матеріальна заінтересованість, то при комунізмі її місце займають моральні фактори, бо тільки людину праці будуть цінити і гуважати. І, нарешті, комуністична праця стане добровільною, стане внутрішньою потребою людини, приноситиме їй справжнє щастя.

Як відомо, комуністичне ставлення до праці не виникає в один прекрасний день. Воно поступово виростає з соціалізму, е закономірним продовженням всього кращого, що виникає на першій стадії комуністичного суспільства. Наш сьогоднішній день, період розгорнутого будівництва комунізму, період, основні завдання якого накреслені ХХІ з'їздом КППС, дає безліч зразків комуністичної праці. Можна назвати імена В. Гаганової і М. Мамає, О. Кольчикова і О. Гіталова, Л. Лукашевського і М. Савченка. Великий загін будівників комунізму трудиться на Кіровоградщині, серед

них немало «маяків», відомих на всю республіку.

Ярослав Чиж на одному з Пленумів ЦК КППС говорив, що обов'язково навчиться водити трактор «Свиняреві це он як потрібно». Щоб сам все міг зробити». Ланка кукурудзопрода із Знам'янського району Євдокії Номержицької підхопила цю ідею. «Без знання машини ми трудимося лише кілька місяців на рік, — готворила Євдокія. — А коли станемо і трактористками «по сумісництву», працюватимемо цілий рік. Як робітники на заводах».

Ось тільки деякі з численних прикладів комуністичного ставлення до праці, коли в основі лежить піклування про долю всього суспільства. Всі ми знаємо імена Ф. Косячука, Л. Лукашевського і Г. Бардіної. Це вони в перших рядах торують шлях в комуністичне завтра.

Безумовно, в нашому суспільстві можна ще зустріти різних Едді і Нонні, які з трепетом душевним хапаються за поношене заморське ганчір'я, роблять дріб'язкові із джазами і не виявляють особливого бажання працювати бодай копійку. Але не ці поодинокі типи характеризують наш час.

Радянський народ з кожним днем добивається все більших успіхів, і це змушені визнавати навіть заєклі вороги. Кожна така перемога переконала наших друзів, що ми йдемо єдино правильним шляхом до поставленої мети, що ми прийдемо до перемоги комуністичної праці.

А. ГОРДІЄНКО,
м. Кіровоград.

ДУМКИ, що йдуть від серця

Олександр
ПЕТРУШКОВ,

комсомалець, слюсар-інструментальник заводу «Сільгоспдеталь», абітурієнт денного відділу філіалу Харківського політехнічного інституту.

— Комунізм сам по собі не прийде. Ного треба наближати трудом кожному на своєму посту. Мене особливо схвилювали такі розділи Програми, як моральний кодекс будівника комуністичного суспільства. Багато було спірних питань щодо людини комуністичного завтра. Нова Програма дає чітку, переконливу відповідь на них.

Я поставив перед собою мету здобути в найближчий час вищу освіту. Це не дана мої. Просто відчуваю внутрішню потребу поглиблювати свої знання. Така основа заповідь нашої бригади комуністичної праці, в якій я труджусь.

Люда ЖИВИЦЬКА,

піонерка Кіровоградської середньої школи № 6.

— Я і мої друзі щасливі, раді без краю. Ми пишаємось радянськими піонерами космосу Юрієм Гагаріном і Германом Титовим, від душі заздрили їм. Подвиги цих героїв — приклад беззавітного служіння нашій любимої Батьківщині, рідній Комуністичній партії.

Дуже хочеться швидше підрости. Адже ми обов'язково полетимо тоді у захоплюючі подорожі до нових, незвіданих планет, до далеких зірок.

Будемо настирливо вчитися, щоб стати гідними учасниками космічної естафети. Станемо космонавтами!

«МОЛОДИЙ КОМУНАР»
16 серпня 1961 р., 3 стор.

